

Sygnatura akt: V GC 92/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 24 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

1. oddala powództwo,

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2 417,00 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,

3. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 1 409,80 złotych (jeden tysiąc czterysta dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 92/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. pozwem z dnia 11 sierpnia 2014r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 22.862,85 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył od K. K. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. K. (1) w Ś. w następstwie przelewu wierzytelności (art.509 k.c.), wierzytelności wobec pozwanego, wynikające z tytułu nieuiszczenia kwoty, której dotyczy pozew, a która wynika z powołanej faktury VAT. O fakcie zawarcia umowy o przelewie wierzytelności nr (...) pozwany został zawiadomiony.

Wierzytelność wynika z usługi wykonania prac budowlanych. Łączny koszt prac wykonanych przez cedenta wyniósł 31.862,86 zł. Uwzględniając wcześniej dokonane przez pozwanego płatności do zapłaty pozostała kwota dochodzona niniejszym pozwem. Powód po nabyciu wierzytelności przesłał pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty, której dotyczy pozew. W reakcji na wezwanie pozwany za pośrednictwem swojego pełnomocnika przesłał do powoda pismo, w którym podniósł, że wierzytelność będąca przedmiotem cesji nie istnieje, ponadto wskazał również, że nie zlecał cedentowi wierzytelności jakichkolwiek prac. Cedent ustosunkowując się do zarzutów pozwanego wskazał, że

wiceprezes zarządu pozwanego R. S. (1) przyjął ofertę cedenta na wykonanie prac budowlanych, ponadto bywał on również na terenie budowy i obserwował postęp prac wykonanych przez cedenta. Cedent wystawił w dniu 31 maja 2012r. na rzecz pozwanego dwie faktury VAT o nr (...) tytułem prac przygotowawczo budowlanych, na poczet których pozwany dokonał płatności, a należność główna została o dokonane wpłaty pomniejszona, wobec czego twierdzenia pozwanego jakoby nigdy nie zlecał cedentowi wykonania prac budowlanych są zupełnie bezpodstawne.

Do pozwu załączono umowę o przelewie wierzytelności z załącznikiem, zawiadomienie dłużnika o przelewie, wezwanie do zapłaty, faktury VAT, rysunki techniczne remontowanych pomieszczeń, pismo cedenta do pozwanego z dnia 12 lutego 2013r..

W dniu 11 września 2014r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Wobec niepodjęcia w terminie odpisu nakazu zapłaty z załącznikami przez pozwanego stwierdzono prawomocność nakazu zapłaty i w dniu 9 grudnia 2014r. pełnomocnik powoda otrzymała tytuł wykonawczy.

Na wniosek pozwanego, Sąd postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015r, przywrócił mu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu. W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, podnosząc że nie istnieje wierzytelność przysługująca powodowi, a wcześniej K. K. (1) od pozwanego. Pozwany nigdy nie był zobowiązany względem zbywcy wierzytelności z jakiegokolwiek tytułu. Nie zlecał mu nigdy wykonania jakichkolwiek prac i brak było podstaw do wystawienia faktur i żądania zapłaty z tego tytułu. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania. Do sprzeciwu załączono oświadczenie księgowego pozwanego o nieprowadzeniu współpracy z K. K. (1) i nie zaksięgowaniu żadnych faktur wystawionych przez niego oraz pismo cedenta do P. O. z 19 października 2012r.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymała stanowisko zawarte w pozwie i zgłosiła wnioski dowodowe. W piśmie wskazano, że pozwanego łączyła z cedentem ustna umowa o dzieło, na podstawie której cedent zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanego prac remontowych w budynku pozwanego przy ul. (...) w L. w zakresie układu grzewczego centralnego ogrzewania, remontu instalacji wodociągowo – kanalizacyjnej, podłączenia jej do systemu ściekowego ulicy. Zakres i cena prac, które miał wykonać cedent zostały uzgodnione pomiędzy cedentem a działającym w imieniu pozwanego P. O.. Cedent na poczet wykonanych prac otrzymał od pozwanego zaliczkę na wynagrodzenie w wysokości 7.000 zł oraz 2.000 zł na zakup materiałów. Pozwany oraz cedent określili sposób ustalenia ceny za wykonanie prac na kosztorysowy na co wskazuje sposób określania wysokości faktur, które miały podlegać wzajemnym uzgodnieniom. Prace były wykonywane od maja 2012r. do 31 października 2012r. Prezes pozwanego R. S. (2) był obecny na terenie wykonywania prac, nadzorował postępy i nie wnosił żadnych zastrzeżeń. Prace były nadzorowane i sukcesywnie odbierane. R. S. (2) nigdy nie kwestionował umocowania P. O. do działania w imieniu pozwanego, nie kwestionował decyzji P. O., w tym także zlecenia wykonania prac objętych sporną fakturą cedentowi. Z uwagi na problemy po stronie pozwanego prace zostały przerwane na jego prośbę. Ponadto pojawiły się trudności z wyegzekwowaniem zapłaty za zrealizowane prace. Gdyby przyjąć, że strony łączyła umowa o roboty budowlane, a nie o dzieło i nie została dochowana przepisana prawem forma pisemna, to kwota dochodzona pozwem jest należna powodowi na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Ponadto pozwany przystąpił do użytkowania pomieszczeń, w których prace wykonywał cedent. W piśmie z dnia 9 lipca 2015r. powód wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy z zakresu budownictwa na okoliczność ustalenia wartości wykonanych przez cedenta prac.

W piśmie procesowym z dnia 20 lipca 2015r. pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu – projektu technologicznego z dnia 14 maja 2012r. opracowanego dla spółki (...) Sp. z o.o. na potrzeby utworzenia przez nią ośrodka rehabilitacji oraz gabinetów lekarskich w budynku położonym w L. przy ul. (...) na dowód, że planowanym

inwestorem prac we wskazanej lokalizacji nie miał być i nie był pozwany oraz z wypisu z księgi wieczystej na okoliczność, że pozwany nie był właścicielem nieruchomości, w której prace wykonywał K. K. (1).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany wynajmował pomieszczenia budynku gospodarczego przy ul. (...) w L. od 2004r. do 2012r. Świadczył tam usługi w zakresie naprawy sprzętu laboratoryjnego. Właścicielką nieruchomości był I. K., późniejsza żona prezesa zarządu pozwanego R. S. (2). Właścicielami spółki (...) był R. S. (2) i M. O.. P. O., mąż M. miał być kierownikiem przychodni prowadzonej przez (...) Spółkę z o.o. Pozwany wybudował natomiast w 2011r. obiekt w P. i planował przenieść tam swoją siedzibę. Z uwagi na zwolnienie budynku w L. planowano zagospodarować go na przychodnię spółki (...). Żona prezesa zarządu pozwanego I. S. zwróciła się do Urzędu Miasta w L. o zgodę na prowadzenie takiej działalności. Wspólnicy (...) prowadzili już takie rozmowy miesiąc wcześniej. Uzyskali szkic projektu w oparciu o projekt komputerowy przychodni. Rozmowy z K. K. (1) prowadził P. O.. K. K. (1) przedstawił ofertę adaptacji budynku w granicach 50.000 zł. Zdecydowano się więc na tego wykonawcę. Kontakty z K. K. (1) miał P. O., który mieszkał w budynku mieszkalnym na tej samej nieruchomości. R. S. (2) był zaskoczony tym, że K. K. (1) rozpoczął już jakieś prace budowlane. Musiał go tam wpuścić P. O.. (...) nie miała zgody z Urzędem Miasta ani zatwierdzonego projektu. Nie miała nawet podpisanej umowy najmu na te pomieszczenia. R. S. (2) wstrzymał wszystkie prace jak tylko dowiedział się, że (...) nie uzyskała zezwolenia z Urzędu Miasta.

Dowód: zeznania pozwanego R. S. (2) (00:22:17 – 00:44:15

minuta rozprawy z dnia 20.04.2018r.)

Od maja 2011r. fizjoterapeuta P. O. wynajmował nieruchomość przy ul. (...) w L. od I. S., żony prezesa zarządu pozwanego. Osobną umowę zawarto na budynek mieszkalny, a osobna miała być zawarta na budynek gospodarczy, który wymagał przebudowy i adaptacji na prowadzenie tam działalności medycznej. P. O. prowadził kiedyś zakład opieki zdrowotnej stąd zaangażował się do prowadzenia wszystkich czynności. Żona P. O., M. O. była współnikiem i wiceprezesem w spółce (...), która ubiegała się o zgodę na prowadzenie działalności medycznej. K. K. (1) kosztorys ofertowy wykonania remontu przedstawił P. O., który przedstawił ją następnie R. S. (2). To on wyraził zgodę na zatrudnienie K. K. (1).

Dowód: zeznania świadka P. O. (00:14:08 – 00:29:25

minuta rozprawy z dnia 6.10. 2017r.)

W dniu 14 maja 2012r. mgr inż. R. M. opracował Projekt Technologiczny Ośrodka rehabilitacji oraz gabinetów lekarskich na potrzeby firmy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (KRS (...)). Przedmiotem opracowania jest projekt koncepcyjny technologiczny zespołu gabinetów rehabilitacyjnych i lekarzy specjalistów, który powstanie w adaptowanych pomieszczeniach budynku parterowego w L. przy ul. (...).

Dowód: Projekt Technologiczny Ośrodka rehabilitacji oraz gabinetów

lekarskich (k. 142 – 149 akt)

K. K. (1) złożył ofertę, która została wybrana na przeprowadzenie tych prac. Kiedy okazało się, że nie będzie uzyskana zgoda na prowadzenie działalności medycznej pod adresem K. 8, R. S. (2) przerwał prace remontowe przy ul. (...). P. O. znalazł inną lokalizację przy ul. (...) i tam działalność medyczną rozpoczęto od października 2011r.

Dowód: zeznania świadka P. O. (00:14:08 – 00:29:25

minuta rozprawy z dnia 6 października 2017r.

Łączna wartość robót prawdopodobnie wykonanych przez cedenta w budynku przy ul. (...) wynosi prawdopodobnie 25.077,86 zł brutto. Oszacowana, wyliczona przez cedenta w uproszczonym „kosztorysie powykonawczym” wartość

robót brutto 31.862,85 zł jest zawyżona w stosunku do kwoty brutto opracowanej opinii na podstawie dowodów poszlakowych i informacji uzyskanych od wykonawcy i prezesa pozwanego. Nie spisano protokołu przerwanych prac ani nie uzyskano potwierdzenia przez pozwanego obmiaru wykonywanych robót. W trakcie oględzin przez biegłego budynek był niedostępny, a w 2014r. nieruchomość została sprzedana. Nowy właściciel dostosował budynek w części do innych funkcji. Cedent nie wykonywał robót wykończeniowych.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. K. (3) (k. 268 – 297

akt)

W dniu 31 maja 2012r. K. K. (1) wystawił wobec pozwanego, wskazując jego adres (...)-(...) P. ul. (...), fakturę VAT nr (...) z tytułu prac przygotowawczo budowlanych wskazując sposób zapłaty gotówką w kwocie 3.500 zł. W tym samym dniu wystawił wobec pozwanego, wskazując jego adres (...)-(...) L. ul. (...), fakturę VAT nr (...) z tytułu prac przygotowawczo budowlanych, wskazując sposób zapłaty gotówką w kwocie 3.500 zł.

Dowód: faktury VAT nr (...) z 31.05.2012r. (k. 12 akt)

Pismem z dnia 19 października 2012r. K. K. (1) oświadczył wobec P. O., że jeżeli nie ureguluje wobec niego zaległości płatniczej za wykonane prace remontowe w L. na posesji przy ul. (...) opiewającej na kwotę 12.921,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami począwszy od dnia 1 czerwca 2012r., gdy prace zostały przerwane, w terminie 7 dni. Jeżeli to nie nastąpi mając świadomość ustnej umowy między nimi i akceptacji kosztorysu, będzie zmuszony skierować sprawę na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo K. K. (1) do P. O. (k.

82 akt)

Prezes zarządu pozwanego nie dawał K. K. (1) żadnej zaliczki. Ani pozwany ani (...) nie zaksięgowali wypłaty pieniędzy K. K. (1), który początkowo wysyłał do P. O. pisma wzywające do zapłaty reszty należności. Dopiero później zaczął się domagać pieniędzy od pozwanego. Faktury VAT wystawione wobec pozwanego zostały przez niego odesłane bez księgowania. K. K. (1) wyburzył parę ścian, zerwał kafelki i wykuł kanał pod rury w posadzce. Wykonał 20% prac, które ujął w wycenie i miał za to zapłacone. Prace wykończyła I. S. przed sprzedażą nieruchomości.

Dowód: zeznania pozwanego R. S. (2) (00:47:16 – 1:03:02

minuta rozprawy z dnia 20.04.2018r.)

W dniu 12 lutego 2013r. K. K. (1) przesłał pozwanemu kosztorys wraz z rozpisaniem rozliczeniem zaległości względem jego firmy za usługę wraz z materiałami wykonywaną w obiekcie w L. przy ul. (...). W piśmie przypomniał pozwanemu, że prace zostały przerwane ze względu na brak płynności finansowej spółki. Z uwagi na brak zainteresowania ze strony pozwanego mimo wcześniejszych jego interwencji co do podjęcia dalszej współpracy lub zakończenia i rozliczenia się ze stanu faktycznego wykonanej pracy przedstawił rozliczenie celem wystawienia faktury. W rozliczeniu wskazał, że otrzymał zaliczkę w kwocie 16.000 zł. Do rozliczenia wskazał 19.985,33 zł netto robocizną i 11.610,48 zł netto materiały, razem 31.595,81 zł netto. Od tej kwoty odjął 5.691,05 zł netto z tytułu faktur VAT nr (...) z 31 maja 2012r. i otrzymał 25.904,76 zł netto + 23% VAT = 31.862,85 zł. Od tej kwoty odjął 9.000 zł tytułem reszty z zaliczki. Do zapłaty pozostała kwota 22.862,85 zł.

Dowód: pismo K. K. (1) do pozwanego z 12.02.2013r. (k. 16

– 17 akt)

W dniu 3 lipca 2014r. I. S. została wykreślona z księgi wieczystej nieruchomości przy ul. (...) w L. jako właścicielka. Współwłaścicielami zostali J. i T. G..

Dowód: wypis z księgi wieczystej (k.150 – 170 akt)

W dniu 8 lipca 2014r. K. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ś. wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) z tytułu prac budowlanych na kwotę 22.862,85 zł płatną przelewem w terminie pięciu dni.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 8.07.2014r. (k 10 akt)

W dniu 8 lipca 2014r. powód oraz cedent K. K. (1) zawarli umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń, w której cedent oświadczył, że przysługują mu względem dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. określone w załączniku do umowy bezsporne i wymagalne wierzytelności na kwotę 22.862,85 zł i przeniósł na rzecz powoda te wierzytelności. W załączniku do umowy wskazano fakturę nr (...) z 8 lipca 2014r. z terminem zapłaty w dniu 13 lipca 2014r. na kwotę 22.862,85 zł.

Dowód: umowa o przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr

(...)/ (...)/AB z dnia 8.07.2014r. z załącznikiem (k.

3-7 akt),

Pismem z dnia 10 lipca 2014r. pozwany odesłał fakturę K. K. (1), wskazując że nie dotyczy ona pozwanego. Pozwany nigdy nie dał żadnego zlecenia na prace budowlane. Wszystkie czynności remontowo – budowlane podjęte przez K. K. (1) zostały częściowo wykonane na zlecenie Pana (...) bez zgody właściciela nieruchomości.

Dowód: pismo pozwanego z 10.07.2014r. (k. 79 akt)

W dniu 10 lipca 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty załączając zawiadomienie o przelewie wierzytelności .

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 8 akt) zawiadomienie dłużnika o

przelewie wierzytelności z potwierdzeniem odbioru (k.22-23 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pełnomocnik pozwanego poinformowała powoda pismem z dnia 15 lipca 2014r., że wierzytelność będąca przedmiotem cesji nie istnieje, pozwany nigdy nie był zobowiązany względem zbywcy wierzytelności z jakiegokolwiek tytułu. Pozwany nigdy nie zlecał K. K. (1) wykonania jakichkolwiek prac, brak więc było podstaw do wystawienia przedmiotowej faktury i żądania zapłaty z tego tytułu.

Dowód: pismo pełnomocnika pozwanego do powoda z 15.07.2014r. (k. 19, 81

akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka P. O., prezesa zarządu pozwanego R. S. (2) oraz częściowo zeznań świadka K. K. (1).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. K. (1) co do okoliczności, że zawarł ustną umowę z R. S. (2) i że to on kazał mu wystawiać faktury na pozwanego. Zeznania pozwanego i dokumenty załączone do sprawy pozwalają raczej przyjąć, że to P. O. zawarł z cedentem ustną umowę w imieniu spółki (...), nie będąc do tego upoważnionym. Pozwany w przedmiocie działalności ujawnionym w KRS nie ma działalności fizjoterapeutycznej ani praktyki lekarskiej. Pozwany nie mógł podjąć się tej działalności w przeciwieństwie do odrębnego podmiotu jakim jest (...). Pozwany nie występował do urzędu miasta o wyrażenie zgody na prowadzenie tego typu działalności, nie mógł więc zlecać cedentowi wykonywania prac remontowych w nieruchomości, którą opuszczał ze względu na wybudowanie siedziby w innym mieście. Zeznania K. K. (1) są nielogiczne i sprzeczne z dokumentami i zeznaniami pozwanego. Z ich treści wynika, że K. K. (1) nie posiadał wiedzy ani co do stosunków własnościowych nieruchomości położonej w L., ani co do sposobu reprezentacji pozwanego ani przyczyn wstrzymania wykonywanych przez niego prac. K. K. (1) obciążył pozwanego fakturami bez jego wiedzy i zgody. To nie pozwany kazał mu wystawiać faktury wobec siebie. Pozwany nie

mógł zlecać mu wykonania prac budowlanych, gdy pomysł budowy gabinetów lekarskich powstał na potrzeby spółki (...). Pozwany nie mógł więc zlecać prac remontowych na potrzeby innej spółki i pozwalać obciążać się fakturami z tego tytułu. Pozwany prowadził w tym czasie prace inwestycyjne w P., gdzie przeniósł siedzibę spółki. Nielogiczne byłoby wykonywanie remontu wynajmowanej nieruchomości, którą opuszczał. Początkowo K. K. (1) wzywał do zapłaty P. O., a dopiero później wystawił fakturę wobec pozwanego. Jego zeznania są również niekonsekwentne co wysokości pobranych zaliczek i zleconego zakresu umowy. Nie wiadomo dokładnie jaką kwotę zaliczek otrzymał i jaki zakres umowy wykonał. Nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dokumentów. Wątpliwości tych nie rozwiewa również opinia biegłego, wydana na podstawie oświadczeń cedenta i pozwanego i przekazanego pozwanemu szkicu projektu. Nie ma żadnych dokumentów wskazujących jaki zakres prac został wykonany i jakie należy się z tego tytułu wynagrodzenie.

Sąd zważył co następuje:

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło aby pozwanego łączyła ustna umowa o dzieło przez którą przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627 kodeksu cywilnego).

R. S. (2) nie zakwestionował faktu dokonania wyboru oferty K. K. (1) na wykonanie adaptacji budynku gospodarczego przy ul. (...) w L., który opuszczał pozwany, będący jego dotychczasowym najemcą. Wobec pozwanego brak natomiast legitymacji biernej w procesie. R. S. (2) upoważnił do prowadzenia rozmów z K. K. (1) P. O., jednakże nie czynił tego ani w imieniu własnym ani w imieniu pozwanego, lecz w imieniu nowoutworzonej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...), w stosunku do której miał również uprawnienia do reprezentacji będąc w jej zarządzie, podobnie jak żona P. O.. To wobec tej spółki powinien kierować swoje roszczenia albowiem to ona nosiła się z zamiarem prowadzenia przychodni w remontowanym budynku.

Z ustaleń stanu faktycznego nie wynika natomiast czy strony umowy rozliczały się z wykonanych robót. Na okoliczność otrzymania zaliczek przedstawiono nie pokrywające się dowody w postaci zeznań K. K. (1), jaki i dokumentów prywatnych w postaci korespondencji. Nie stwierdzono również jaki zakres robót został wykonany przez K. K. (1) w momencie, w którym R. S. (3) przerwał je zabraniając dalszych prac i dlatego wystawiono fakturę dopiero w dniu 8 lipca 2014r., stanowiącej rzekome rozliczenie robót, czyli dwa lata po tym zdarzeniu. W miarę upływu czasu następowała eskalacja roszczeń K. K. (1), który dokonał w dniu wystawienia faktury przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Samo wystawienie faktury bez podstawy faktycznej oraz prawnej jej wystawienia nie może stanowić dowodu na istnienie wierzytelności. Podstawa ta została zaprzeczona przez pozwanego. Po stronie powoda leżał ciężar dowodu na istnienie tej wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 6 Kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód nie sprostał temu obowiązkowi.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec cedenta K. K. (1). Skoro wyniki postępowania dowodowego nie pozwoliły na ustalenie istnienia wobec pozwanego wierzytelności będącej przedmiotem umowy przelewu wierzytelności powód nie stał się wierzycielem pozwanego.

Powództwo podlegało więc oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór powoda. Na koszty, które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w kwocie 2.400 zł w oparciu o § 6

pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa. Ponadto powód ma obowiązek pokryć koszty wynagrodzenia biegłego i ma obowiązek zwrócić je Skarbowi Państwa w zakresie nie pokrytym zaliczką.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś